

Kniha Daniel — sto devadesát devět

Politický úpadek a prorocký úděl: Konec Demokratické a Republikánské strany v kontextu biblického prorocství

Jeff Pippenger

2024-05-03

Určujeme konec Demokratické a Republikánské strany v dějinách zemské šelmy. Zemská šelma ze Zjevení třinácté kapitoly je rozdělena na Republikánskou a Demokratickou stranu, které zápasí v rámci prorockých dějin republikánského rohu. Rohy jsou symboly mocností a oba rohy obsahují ve svých vlastních prorockých dějinách mikrokosmy svého prorockého vztahu. U republikánského rohu je tento mikrokosmos znázorněn dvěma hlavními politickými stranami, které prostupují dějinami Spojených států. Spojené státy jsou jedním z několika mála království označených v prorockých dějinách, která se skládají ze dvou mocností. Všechny předchozí národy biblického prorocství, které jsou znázorněny dvěma mocnostmi, předobrazují Spojené státy. Médo-perská říše, Francie (Sodoma a Egypt) i Izrael se svým severním a jižním královstvím, všechny přispívají k prorockým charakteristikám Spojených států.

Médsko-perská říše v osmé kapitole knihy Daniel měla dva rohy a poslední roh (Persie) vyrostl výše. Tento prvek jsme rozpoznali tím, že Demokratická strana vstoupila do dějin dříve než Republikánská strana, takže Republikánská strana bude nakonec poslední z obou stran. První republikánský prezident vstoupil do dějin jako odpověď na prootrokářský postoj Demokratické strany a první republikánský prezident vyhlásil roku 1863 Proklamaci emancipace, což bylo uprostřed občanské války ve Spojených státech a v roce vzpoury pro laodicejskou církev adventistů sedmého dne.

Poslední republikánský prezident je předobrazem prvním republikánským prezidentem, a proto poslední prezident vstoupí do dějin uprostřed občanské války mezi Demokratickou prootrokářskou stranou a svou Republikánskou protiotrokářskou stranou. Otroctví, které prosazuje Demokratická strana posledních dnů, je globální otroctví. Stejně jako v případě prvního republikánského prezidenta bude i poslední republikánský prezident zavražděn prootrokářskou stranou, tak jako byl Trump politicky zavražděn ve zcizených volbách roku 2020. Jako šestý prezident od času konce v roce 1989 by Trump byl nejbohatším prezidentem a pobouřil by globalisty nejen ve Spojených státech, ale v celém světě. Tak byla jeho oznámením kandidatury na prezidenta v roce 2015 zahájena politická občanská válka mezi Demokratickou stranou prootrokářských globalistů a protiotrokářskou Republikánskou stranou.

V naplnění jedenácté kapitoly Zjevení byl Trump v odcizených volbách roku 2020 politicky zavražděn a Demokratická strana se začala radovat v ulicích, dokud se neukázalo, že v roce 2022 bude Trump znovu kandidovat na prezidenta. Tehdy padl na globalisty veliký strach v naplnění jedenácté kapitoly Zjevení a jejich válčení zesílilo. Svědectví médsko-perských rohů ukazuje, že poslední roh, který povstane (Republikánská strana), povstane jako poslední a vystoupí výše. Poslední republikánský prezident zvítězí nad Demokratickou stranou.

Volby roku 2024 znamenají konec Demokratické strany, neboť již nikdy nebude mít další příležitost postavit prezidentského kandidáta dříve, než nedělní zákon ukončí prorocké dějiny pozemské šelmy. Při nedělním zákonu také zaniká Republikánská strana. Demokratická strana končí ve volbách roku 2024 a Republikánská strana končí při nedělním zákonu. Nedělní zákon, jakožto konec šestého království biblického proroctví, byl znázorněn počátkem pozemské šelmy v roce 1798. Hlavní prorockou charakteristikou pozemské šelmy je její „mluvení“. Roku 1798 Spojené státy přijaly Zákony o cizincích a pobuřování, které tedy předobrazují nedělní zákon, kdy Spojené státy promlouvají jako drak.

Od roku 1776 do roku 1798 představují Spojené státy, ačkoli ještě nejsou šestým královstvím biblického proroctví, tři mezníky mluvení Spojených států. Toto období vedlo k počátku vlády zemské šelmy jako šestého království biblického proroctví, a proto představuje období, které vede k ukončení vlády zemské šelmy jako šestého království. Deklarace nezávislosti z roku 1776, po níž následovala Ústava v roce 1789 a Zákony o cizincích a pobuřování z roku 1798, představují tři mezníky v dějinách vedoucích k ukončení zemské šelmy jako šestého království při nedělním zákonu. Naplnění těchto tří mezníků je v rámci dějin Demokratické i Republikánské strany znázorněno odlišně.

Patriot Act z roku 2001 označuje počátek odnímání nezávislosti občanům Spojených států a byl předobrazem proklamací, kterou uskutečnili skuteční vlastenci amerických dějin přijetím Deklarace nezávislosti. Mezník Patriot Actu je prvním ze tří mezníků jak pro Republikánskou, tak pro Demokratickou stranu.

Demokratická strana končí ve volbách roku 2024, které uvádějí Trumpovy výkonné příkazy, jež byly předobrazeny Zákony o cizincích a pobuřování. Výkonné příkazy, které pak Trump vydá, nejsou nedělním zákonem, avšak jsou určitým typem mluvení jako drak, neboť jich Trump použije, když naplní určení sestry Whiteové, že v posledních dnech nastane „aktivní despotismus“. Despotismus je slovo označující diktaturu, která je uskutečněna prostřednictvím výkonných příkazů, typologicky představených v Zákonech o cizincích a pobuřování. Když Trump uvede své výkonné příkazy v platnost, dojde k obratu Pelosiových procesů, které označovaly neúspěšné Bidenovo prezidentství.

Časové období, které označuje konec Demokratické i Republikánské strany, nese pečeť Alfy a Omegy, neboť počátek každého období představuje jeho závěr. Z tohoto důvodu je prvním mezníkem pro Demokratickou stranu Patriot Act z roku 2001 a druhým mezníkem jsou Pelosiové procesy, které začaly v roce 2021. Tyto procesy představují úplné odmítnutí Ústavy z roku 1789. Pelosiové procesy představují prostřední mezník na linii Demokratické strany, jenž byl předobrazem tehdy, když byla Ústava ratifikována třinácti koloniemi, třináct let po roce 1776. Pelosiové procesy představují vzpouru proti Ústavě a byly předobrazeny rokem 1789. Třetí mezník pro demokratickou linii je místem, kde jako politická strana končí.

Končí volbami roku 2024 a jakmile bude dokončena inaugurace roku 2025, bude druhá sada Pelosiových zkoušek uvedena v život prostřednictvím výkonných nařízení, která byla předobrazena zákony o cizincích a pobuřování. Třetím waymarkem Demokratické strany jsou tedy

zákon o cizincích a pobuřování z roku 1798. Období představující konec Demokratické strany začíná volbami, inaugurací a zavedením satanistického politického zneužívání práva a končí volbami, inaugurací a zavedením satanistického politického zneužívání práva.

Pro Republikánskou stranu je prvním mezníkem Patriot Act z roku 2001, předobrazovaný Deklarací nezávislosti z roku 1776. Druhý mezník není stejný jako druhý mezník pro Demokratickou stranu. Druhým mezníkem, představovaným Ústavou z roku 1789, byly pro demokraty první procesy s Pelosiovou, avšak druhým mezníkem pro republikány, představovaným Ústavou z roku 1789, je Zákon o cizincích a pobuřování, který se naplní, jakmile bude v roce 2025 uskutečněna druhá inaugurace Trumpa. Jak mohou Zákony o cizincích a pobuřování z roku 1798 představovat Ústavu z roku 1789?

Při Trumpově druhé inauguraci jeho exekutivní příkazy, které jsou předobrazeny Zákony o cizincích a pobuřování z roku 1798, zahajují nejen druhou sérii Pelosiových soudních procesů, nýbrž tyto akty rovněž zahajují utváření obrazu šelmy. Období utváření obrazu šelmy začíná i končí mluvením jako drak. Mluvení na počátku tohoto období představuje ustavení královských mocí, které jsou znázorněny jako diktatura, nebo, jak to nazývá sestra Whiteová, „despotismus“. Mluvení draka na konci období utváření obrazu šelmy označuje, že se nad politickými mocnostmi ustavuje autorita náboženských mocí.

Deklarace nezávislosti byla prohlášením proti tyranii jak politické moci evropských králů, tak náboženské autority římské církve. Období utváření obrazu šelmy je obdobím, v němž jsou tyto dvě zkažené moci sloučeny dohromady, přičemž náboženská autorita řídí tento vztah. Při utváření, neboli při sloučení těchto dvou mocí, je to náboženská autorita, která vystupuje naposled a je vyšší. Proto počátek tohoto období představuje konec tohoto období. Zákony o cizincích a pobuřování z roku 1798 představují konec Demokratické strany a jsou jejím třetím mezníkem, avšak současně představují druhý mezník v závěrečném období Republikánské strany. Třetím mezníkem pro Republikánskou stranu je prosazování neděle.

Pro Demokratickou stranu tři mezníky představované lety 1776, 1789 a 1798 předobrazují rok 2001 (1776), první Pelosiové soudy roku 2021 (1789) a druhé Pelosiové soudy roku 2025 (1798).

Pro Republikánskou stranu tři mezníky představované lety 1776, 1789 a 1798 předobrazují rok 2001 (1776), druhé Pelosiové zkoušky roku 2025 (1789) a nedělní zákon (1798).

Léta 1776, 1789 a 1798 představují dvacet dva let a dvacet dva je symbolem spojení božství s lidstvem. Tyto tři mezníky nesou svědectví „Pravdy“, neboť vyjadřují, že první a poslední mezník označují tutéž pravdu. Rok 1776 označuje ustavení nezávislosti a rok 1798 označuje odstranění nezávislosti. Představují tedy první a poslední písmeno hebrejské abecedy, která se skládá z dvaceti dvou písmen. Třinácté písmeno je symbolem vzpoury a tato tři písmena společně — první, třinácté a poslední — tvoří hebrejské slovo „Pravda“.

Rok 1776 představuje 11. září 2001 a označuje počátek doby zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Označuje počátek kroupení pozdním deštěm, což je časové období, kdy je drak vydán šelmě za prokázané služby, neboť dračí strana demokratů bude poražena šelmí stranou republikánů.

Během této historie je zapečetění pravého protestantského rohu vykonáno v období, kdy Hospodin podruhé vztahuje svou ruku, aby shromáždil lid, který je označen jako vyhnanci Izraele a který bude při nedělním zákonu vyzdvižen jako korouhev.

Dne 18. července 2020 byl rozptýlen pravý protestantský roh a po dvaadvaceti letech od roku 2001 byla v červenci 2023 hlasem volajícího na poušti zahájena práce druhého shromáždění. První shromáždění nastalo v roce 2001, když anděl z osmnácté kapitoly Zjevení sestoupil, zatímco se zřítily velké budovy města New York. Sestoupení onoho anděla představovalo počátek doby pečetění a sestoupení Michaela, archanděla, dne 18. července 2020 představovalo konec doby pečetění. Ježíš jako Alfa i Omega vždy znázorňuje konec počátkem, a tak prorocké prvky prvního shromáždění, které začalo 11. září 2001, představují prorocké prvky, jež nastávají při druhém shromáždění.

Existují tři zřetelná znázornění druhého shromáždění, která představují závěrečné dějiny doby zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc; jsou to dějiny Krista, dějiny poselství prvního a druhého anděla od 11. srpna 1840 do 22. října 1844 a také dějiny třetího anděla od 22. října 1844 až po vzpouru roku 1863. Tito tři svědkové ustanovují druhé shromáždění sto čtyřiceti čtyř tisíc od července 2023 až do brzy přicházejícího nedělního zákona. Jestliže z každých dějin vyčleníme jeden zřetelný prvek, nalezneme důkaz o úloze třetího běda.

Na závěr táborového shromáždění v Exeteru dne 17. srpna 1844 bylo vyhlášeno poselství Půlnočního volání. Toto vyhlášení představovalo vyhlášení poselství Půlnočního volání v dějinách sto čtyřiceti čtyř tisíc, neboť obě dějiny byly a jsou naplněním podobenství o deseti pannách. Sestra Whiteová označuje triumfální vjezd Krista do Jeruzaléma za předobraz vyhlášení Půlnočního volání v roce 1844. Jediný případ, kdy Kristus kdy jel na zvířeti, byl při svém vjezdu do Jeruzaléma, a zvíře, na němž jel, byl osel, jenž je symbolem islámu. V období druhého shromáždění od roku 1844 do roku 1863 Sestra Whiteová v roce 1848 uvádí, že evropské národy byly popuzovány, a popuzení národů v těchto dějinách bylo způsobeno hrozbami pokračující války, kterou islám přinášel na Evropu. V každých z těchto tří dějin druhého shromáždění je rozpoznána úloha islámu třetího běda.

Doba pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc začala 11. září 2001 překvapivým útokem islámu třetího běda na novodobou slavnou zemi Spojených států. O dvacet dva let později, 7. října 2023, islám třetího běda podnikl překvapivý útok na starobylou slavnou zemi. Při brzy přicházejícím nedělním zákonu, jenž je velikým zemětřesením ze Zjevení jedenácté kapitoly, přichází třetí běda náhle znovu, když opět uskutečňuje překvapivý útok na novodobou slavnou zemi.

Vzpouza, již představuje doslovný Izrael jako symbol těch, kteří ukřižovali svého Mesiáše, a tři překvapivé útoky islámu třetího běda nesou pečeť „Pravdy“. Poselství, jež zapečetěuje sto čtyřicet čtyři tisíc, vykonává dílo shromáždění Božího lidu posledních dnů podruhé a odehrává se v období, kdy jsou činnosti islámu třetího běda aktivní.

Prorocké období označené jako „druhé shromáždění“ zřetelně vymezuje konkrétní prorocká období, která tvoří celé dějiny „druhého shromáždění“. Sestoupení Krista po Jeho vzkříšení označuje počátek Jeho díla shromažďovat ty, kteří byli rozptýleni při kříži.

Tehdy jim Ježíš řekl: Vy všichni se nade mnou této noci pohoršíte; neboť je psáno: Budu bít pastýře a ovce stáda budou rozptýleny. Matouš 26,31.

Po třech dnech v hrobě Kristus sestoupil k učedníkům a zahájil čtyřicetidenní období osobního vyučování, po němž následovalo desetidenní období sjednocení a modlitby před vylitím Ducha Svatého bez míry o Letnicích.

První pojednání jsem sepsal, ó Theofile, o všem, co Ježíš začal činit i učit až do dne, kdy byl vzat vzhůru, potom co skrze Ducha Svatého dal příkazy apoštolům, které si vyvolil. Těm se také po svém utrpení ukázal živý mnohými neklamnými důkazy, zjevoval se jim po čtyřicet dní a mluvil o věcech týkajících se království Božího. A když byl s nimi shromážděn, přikázal jim, aby neodcházel z Jeruzaléma, nýbrž očekávali Otcovo zaslíbení, o němž, pravil, jste slyšeli ode mne. Neboť Jan skutečně křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem Svatým po nemnoha dnech. Když se tedy sešli, ptali se ho: Pane, obnovíš v tomto čase království Izraeli? I řekl jim: Nepřísluší vám znát časy ani doby, které Otec vložil do své vlastní moci. Ale přijmete moc, až na vás sestoupí Duch Svatý, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku i Samaří a až na samý konec země. A když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jej vzal z jejich očí.... A když se den Letnic naplnil, byli všichni jednomyslně na jednom místě. A náhle se ozval zvuk z nebe, jako když se žene prudký, mocný vítr, a naplnil celý dům, kde seděli. Skutky 1,1–9; 2,1.2.

Po čtyřicet dní, následovaných deseti dny, po které měli učedníci „čekat“ na Otcovo zaslíbení, Kristus podruhé shromažďoval své učedníky. Doba čekání v Jeruzalémě je symbolem prodlévání, v souladu s dobami prodlévání v Matoušovi dvacet pět a v Abakukovi dvě. Celé období Kristus označuje jako začínající při díle Eliáše, když Jan křtil, a celé období skončilo křtem Duchem svatým o Letnicích. Křest je symbolem smrti, pohřbu a vzkříšení, a proto byl prostředním mezníkem v celém období kříž, neboť celé období nese pečeť „Pravdy“.

Celé toto období začíná Kristovým křtem od Jana, kdy Duch svatý sestoupil v podobě holubice. Tehdy započalo dílo shromažďování učedníků, kteří měli být základem křesťanského chrámu. Na konci tohoto období Kristus shromažďuje své učedníky podruhé a období druhého shromáždění je opakováním období prvního shromáždění, neboť Kristus ilustruje závěr věci jejím počátkem.

Kříž byl předobrazem Kristovým křtem a obě tyto události započaly dílo shromažďování učedníků. Mezník, který označuje počátek i konec, představuje smrt, pohřeb a vzkříšení. Po vzkříšení představovalo čtyřicet dní zkoušky na poušti čtyřicet dní vyučování po Jeho sestoupení k učedníkům. Obě období čtyřiceti dnů představují základní pravdu, kterou Ježíš vyjadřuje slovy: „Je psáno: Ne samým chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z úst Božích.“

V oné době Ježíš učedníkům otevřel vše, o čem proroci vydali svědectví o Kristu, a tím toto období označil za otevření svého prorockého Slova.

A hle, dva z nich šli toho dne do vsi jménem Emauzy, která byla od Jeruzaléma vzdálena asi šedesát honů. A rozmlouvali spolu o všech těch věcech, které se byly přihodily. I stalo se, když tak spolu rozmlouvali a uvažovali, že se k nim přiblížil sám Ježíš a šel s nimi. Ale jejich oči byly zadrženy, aby ho nepoznali.... Tu jim řekl: Ó bláhoví a srdcem váhaví uvěřit všemu, co

mluvili proroci! Což neměl Kristus to vše vytrpět a vejít do své slávy? A počav od Mojžíše a všech proroků vykládal jim ve všech Písmech to, co se vztahovalo na něho. I přiblížili se k té vsi, kam šli, a on činil, jako by chtěl jít dále. Ale oni ho přinutili a říkali: Zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se již nachýlil. I vešel, aby s nimi zůstal. A stalo se, když s nimi stoloval, vzal chléb, požehnal jej, lámal a podával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on jim zmizel z očí. Lukáš 24,13–16.26–31.

Kristus prodléval s učedníky, kteří nepoznali, kým je, dokud jim neotevřel oči, „a počav od Mojžíše a všech proroků vykládal jim ve všech Písmech to, co se na něho vztahovalo“. Jejich oči se otevřely, když dostali k jídlu „chléb“. Po čtyřiceti dnech Kristus vstoupil na nebesa a „zmizel jim z očí“, jak to učinil s učedníky emauzskými na počátku čtyřiceti dnů vyučování. Poté započali deset dnů přípravy na Letnice, které předobrazuje brzy přicházející nedělní zákon.

Při velikém zemětřesení, jímž je nedělní zákon, přichází rychle třetí běda islámu a islám je Izajášovým „prudkým“ „východním větrem“, totiž oním dechem z Ezechiele, který přichází ze čtyř větrů Janových, zadržovaných během pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Jakmile je zapečetěno sto čtyřicet čtyři tisíc, tehdy jsou uvolněny čtyři větry a „náhle se strhl hluk z nebe, jako když se žene prudký vítr, a naplnil celý dům“. Islám třetího běda udeří „náhle“ a neočekávaně a vyvolá onen „hluk z nebe“, jímž je sedmá polnice, která určuje, kdy je dokonáno tajemství Boží; a tajemství Boží je pro sto čtyřicet čtyři tisíc dokonáno tehdy, když je božství (vylití Ducha svatého) trvale spojeno s lidstvem a Pán náhle přichází do svého chrámu (do domu, kde byli učedníci shromážděni) a vstupuje ve smlouvu se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci.

V tomto studiu budeme pokračovat v příštím článku.

„Pán si přeje, abychom vystoupili na horu,—přimoji do jeho přítomnosti. Přicházíme ke krizi, která si více než kdykoli předtím od počátku světa vyžádá úplné posvěcení každého, kdo vyslovil jméno Kristovo.“

„Obnova pravé zbožnosti mezi námi je tou největší a nejnaléhavější ze všech našich potřeb. Musíme mít svaté pomazání od Boha, křest jeho Duchem; neboť to je jediný účinný prostředek při šíření posvátné pravdy. Je to Duch Boží, který oživuje mrtvé schopnosti duše, aby dovedla ocenit nebeské věci, a přitahuje city k Bohu a k pravdě.“

„Je naším privilegiem brát Boha za slovo. Když se Ježíš chystal opustit své učedníky a vystoupit do nebe, pověřil je, aby nesli poselství evangelia všem národům, jazykům a lidem. Řekl jim, aby zůstali v Jeruzalémě, dokud nebudou oděni mocí shůry. To bylo nezbytné pro jejich úspěch. Na služebníky Boží musí sestoupit svaté pomazání. Všichni, kdo byli plně ztotožnění jako Kristovi učedníci a spojení s apoštoly jako evangelisté, se shromáždili v Jeruzalémě. Odložili všechny rozdíly. Jednomyslně setrvali na modlitbách a prosbách, aby přijali naplnění zaslíbení Ducha svatého; neboť měli kázat evangelium v projevu Ducha a v moci Boží. Pro Kristovy následovníky to byl čas velikého nebezpečí. Byli jako ovce uprostřed vlků, a přece byli dobré mysli, protože Kristus vstal z mrtvých, zjevil se jim a zaslíbil jim zvláštní požehnání, které je uschopní vyjít a kázat jeho evangelium světu. Očekávali naplnění jeho zaslíbení a modlili se se zvláštní vroucností.“

„Právě takto by měli postupovat ti, kdo mají podíl na díle zvěstování příchodu Pána na nebeských oblacích; neboť lid má být připraven, aby obstál ve velikém dni Božím. Ačkoli Kristus dal svým učedníkům zaslíbení, že přijmou Ducha svatého, neodstranilo to potřebu modlitby. Modlili se o to vroucněji; jednomyslně setrvali na modlitbách. Také ti, kdo jsou nyní zapojeni do vážného díla přípravy lidu na příchod Pána, mají rovněž setrvali na modlitbách. První učedníci byli jedné mysli. Neměli žádné dohady ani žádnou všetečnou teorii, kterou by předkládali o tom, jak má zaslíbené požehnání přijít. Byli jedno ve víře i v duchu. Byli zajedno.“

„Odložte veškerou pochybnost. Zaplašte své obavy, získejte zkušenost, kterou měl Pavel, když zvolal: ‚S Kristem jsem ukřižován; a nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sám sebe za mne.‘
[Galatians 2:20.] Odevzdejte Kristu všechno a nechte svůj život skrytý s Kristem v Bohu. Pak budete mocí k dobrému. Jeden bude pronásledovat tisíc a dva zaženou deset tisíc.“ Gospel Workers, 369–371.